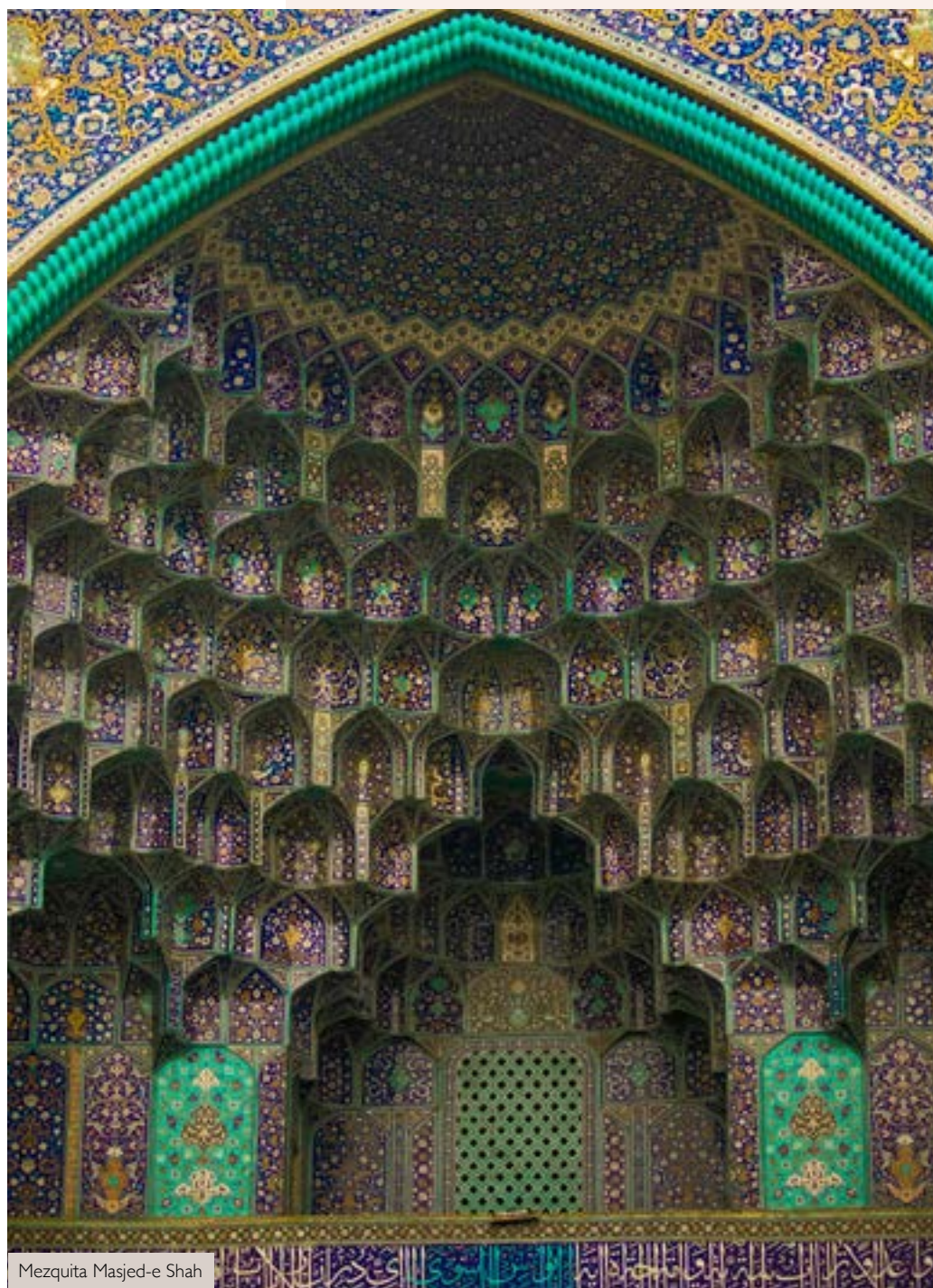

Viatjant per les Religions del Món

ISLAM

Mezquita Masjed-e Shah

Universitat de Girona
Facultat de Turisme

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia
i Qualitat Democràtica
**Direcció General
d'Afers Religiosos**

Viatjant per les Religions del Món

Aquesta publicació pertany al Projecte Viatjant per les religions del Món.

Convocatòria DGAR2207 per a projectes de recerca en matèria d'afers religiosos 2023-24.

Coordinació de la publicació: Silvia Aulet Serrallonga i Luisa Díaz Botero

Text desenvolupat per: María Angélica Álvarez Orozco i Luisa Díaz Botero

Disseny i Maquetació: Luisa Díaz Botero

Revisió lingüística i traducció: Silvia Aulet Serrallonga i Silvia Grau Parramon

Fotografies

Universitat de Girona
Facultat de Turisme

CÀTEDRA D'ART I CULTURA
CONTEMPORÀNIA

CONTINGUTS

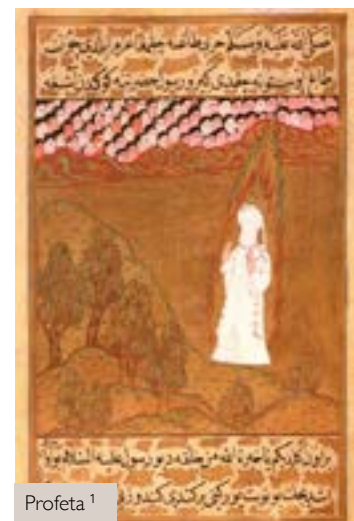
DESCRIPCIÓ	4
Creador	4
Bases	5
¿Què significa ser musulmà?	6
Branques de l'islam	7
CALENDARI DE FESTIVITATS	8
Ramadà	8
Canons a Iftar	9
Masaharati	9
Fawanees o llanternes de Ramadà	9
Celebración De l'Eid al-Fitr	10
Al Eid l-Adha	10
Hériga	10
PATRIMONI RELIGIÓS	11
Patrimoni Material	11
Masjid Al-Haram	11
Masjid an-Nabawi	12
Al Aqsa	13
Gran Mesquita de Kairuán	14
Basílica de Santa Sofia	15
Taj Mahal	16
Altres llocs Islàmics inscrits a la UNESCO	17
Patrimoni Immaterial	18
Rituals, tradicions i alimentació	18
Shahada	18
Salat	18
Zakat	18
Sawn / Siyam	18
Hajj	19
Khums	19
Dhiks	19
La dieta a l'islam	20

DESCRIPCIÓ

Aquesta religió monoteista considera que només hi ha un Déu (Al·là) creador i governant de l'univers i que Mahoma és l'últim missatger de Déu i la paraula final del qual està escrita a l'Alcorà. La paraula Islam en àrab significa sotmetiment, i reforça la creença d'una forma de vida davant Déu. Una persona musulmana sotmet la vida a la voluntat de Déu.

A l'Islam, Déu és creador i governador de l'univers i la guia per arribar al camí del bé, és el darrer jutge i està caracteritzat per compassió i misericòrdia.

L'Islam és la segona religió en nombre de seguidors al món, després del cristianisme.

Profeta ¹

Creador

El profeta Mahoma per als musulmans, és el missatger de Déu i un model a seguir. Als 40 anys, Mahoma va tenir una experiència profunda a la Muntanya Hira, a la Meca on se li va aparèixer l'Àngel Gabriel i li va presentar la revelació per ser el missatger de Déu. Més endavant Mahoma va continuar rebent revelacions que recitava a la seva comunitat, i així va començar a créixer la comunitat de creients. La Meca era una petita ciutat situada a la "vall on no creix res" on acudien mercaders per comerciar els seus productes i per adorar 360 déus del temple. El missatge rebut estava enfocat al judici diví i va servir com a invitació a fer les coses com els antics profetes, Abraham, Moises i Jesús, enfocant-se en l'existència d'un sol Déu.

A causa de les constants persecucions que va tenir el profeta l'any 622, ell juntament amb els seus seguidors van emigrar cap a Medina on Mahoma es va convertir en el líder espiritual. Aquest esdeveniment conegut com a **hijrah** marca l'establiment de la comunitat Islàmica i del calendari musulmà. Posteriorment, l'any 630, Mahoma va tornar a la Meca on diversos habitants locals van abraçar la fe islàmica. Al moment de la seva mort l'any 632, la majoria de la península aràbiga seguia la fe musulmana.

Profeta Mahoma ²

Hijrah o Hériga: Migració que Mahoma va realitzar des de La Meca a la ciutat de Yatrib.

Mesquita ³

Bases Alcorà: L'Alcorà és el llibre sagrat i central per als musulmans, va ser revelat pel profeta Mohammed i està escrit en àrab. Tot i que és possible trobar el text traduït en diferents idiomes, però, es considera que aquestes traduccions són interpretacions del llibre, i no l'Alcorà en sí.

Sunnah: Tradicions del profeta

Shari'ah: És un sistema de guies, lleis i ètiques que governa les vides de les persones musulmanes. S'hi inscriuen des de rituals de comerciar fins a higiene personal. Estan basades en l'Alcorà i el **Sunnah**. Aquests preceptes estan basats en evitar fer mal, portar benefici i estan dissenyats per preservar els cinc aspectes del benestar: la religió, la vida, l'intel·lecte, la família i la propietat de tots els éssers humans.

Corán ⁴

Ser musulmà significa creure en els principis següents:

1. La creença d'Al·là com a Déu únic, misericordiós i poderós.
2. La creença de l'existència dels àngels i com tothom obeeix a ell.
3. Creença en els llibres sagrats: L'Alcorà, salms i l'evangeli.
4. Creença que Déu ha enviat diferents profetes, enviats a pobles diferents, per transmetre un missatge. Però Mahoma va ser el darrer profeta.
5. Creure en el judici final, quan arribi la fi del món, serà el moment en què els humans han d'enfrontar el judici final basats en els seus actes.
6. La creença en el destí o la predestinació, considerant que tot depèn d'Al·là.

Persones pregant ⁵

Branques en l'islam

El fidel tradicionalment seguidor de l'Islam i dels ensenyaments de Mahoma com a profeta és conegut com a musulmà. Les diferents tradicions de la religió Islàmica presenten diverses interpretacions de l'Alcorà, dels ensenyaments del profeta Mahoma i de la visió del lideratge Islàmic. Aquells musulmans que creuen que Ali ibn Abi Tàlib és el successor de Mahoma, el califa, són anomenats **chía o xiïes** i defensen el seu dret de liderar els musulmans i els **sunnites** es consideren aquells que segueixen les tradicions, una branca més ortodoxa, venerant a Mahoma i els profetes, adorant directament Al·là, ja que no consideren intermediaris en aquesta relació d'Al·là-creient.

Ambdues denominacions han coexistit durant el desenvolupament històric de l'Islam, però amb grans diferències pel que fa a creences, pràctiques, rituals, teologia, lleis i especialment doctrina.

Aquestes dues grans denominacions, la branca Chiïta i Sunita, es diferencien en la creença de la successió del profeta Mahoma.

XIÏES

Consideren que el successor de Mahoma és Ali Ibn Abi Talib, en ser part de la família del profeta. Corresponen a un 10% de la població musulmana, concentrats principalment a l'Iran, l'Iraq i el Pakistan.

SUNNITES

Consideren que el successor del profeta Mahoma és Abu Bakr al-Siddiq. Són aproximadament el 90% de la població islàmica a nivell mundial. No creuen que l'Iman sigui un mediador entre Déu i l'home. Encara que l'Iman si lidera i dirigeix les oracions, així com realitza tasques complementàries com la formació religiosa i l'acompanyament a la mort.

SUFI

No és una altra denominació o divisió dins de l'Islam, és una creença i pràctica, ascètica i mística, influenciada pel monaquisme cristià oriental, és la dimensió en què es basa l'espiritualitat de l'islam, que pot ser d'observança o no altres denominacions, ja que cadascuna té la seva ritualística particular. Més que una denominació és una ideologia orientada a un estil de vida. Aquest moviment fa referència a una dimensió interna de l'Islam. Busca assolir el coneixement místic i l'amor de Déu a través de pràctiques meditatives, purificació del cor i comportament ètic. El sufisme inicia formalment al segle VIII, com a homenatge a l'estil de vida simple i la vida espiritual practicada per Mahoma. L'objectiu en el Sufisme és buidar l'ego de comportaments relacionats amb l'avarícia, la luxúria i la vanitat, substituint-los per l'amor i la humilitat. Aquesta filosofia estableix que, per aconseguir buidar l'ego de l'egoisme, cal seguir un camí que inicia amb el penediment, seguit de la renúncia, la humilitat, la paciència, la gratitud, la beneficència, la satisfacció, la felicitat fins arribar a la unió mística amb el diví. Alguns musulmans consideren que el sufisme no té fonament ni a l'alcorà ni a la tradició (sunna) profètica donada per Mahoma.

CALENDARI DE FESTIVITATS

Les festivitats a l'islam estan regides però el calendari lunar, considerant que el cicle lunar té 29,5 dies, alguns mesos tenen 30 dies i altres tenen 29 dies, així com uns anys tenen 354 dies i 355 més. És a dir, el calendari islàmic consta de 12 mesos, però perquè la durada mitjana de la lluna sobrepassa els 48 minuts de durada mitjana del mes lunar s'han d'incloure 11 dies a

30 anys que fan un cicle. D'aquesta manera 19 anys tenen 354 dies i 11 anys tenen 355 dies, aquests darrers són els “anys abundants” i són els anys 2, 5, 7, 10, 13, 16, 18, 21, 24, 26 i 29 al cada cicle. Per aquesta raó les festivitats sempre se celebren en una data diferent a el calendari gregorià.

Ramadà

La primera revelació de l'Alcorà va arribar al profeta al mes lunar del Ramadà, que correspon al novè mes del calendari lunar; en l'aparició de la lluna creixent. És la celebració més important per a les persones musulmanes. Cada any, en aquest mes es fa dejuni diari. Les persones musulmanes s'abstenen del consum de menjar, aigua durant les hores de sol i d'activitat sexual o pensaments malignes durant el mes del Ramadà. Això és perquè és un temps de disciplina per a l'esperit i per al cos, sent un temps per cultivar la paciència i el compromís. El Ramadà és un moment de solidaritat i comunitat. Els aliments i festivitats que tenen lloc a les nits del Ramadà són compartits amb família i amics.

Celebrat en el novè mes del calendari lunar; en la aparició de la lluna creixent.

Per trencar el dejuni del dia, conegut com iftar; les persones musulmanes solen consumir datils i aigua o llet.

Si es visita llocs que segueixin la tradició musulmana, cal tenir en compte que encara que hi ha llocs oberts turístics, aquests tanquen abans perquè les persones puguin arribar a temps a casa per a l'iftar.

També cal tenir en compte que els horaris de les persones varien, són més actius a la nit i al dia busquen dormir més. Això també es pot veure a la restauració, especialment llocs tradicionals solen tancar durant el període del dejuni.

Iftar: Momento en que es trenca el dejuni durant el Ramadà

Dátiles e infusión ⁶

Durant aquest període del mes sant, en alguns països musulmans, es tenen diferents tradicions que es fan en aquest període de temps.

Canons a Iftar

Va començar al Caire, on es feia esclatar un canó al capvespre per marcar l'iftar (fi del dejuni). És una tradició que es va expandir a Llevant, a Bagdad ja la fi del segle XIX va arribar al nord d'Àfrica i altres països del Golf.

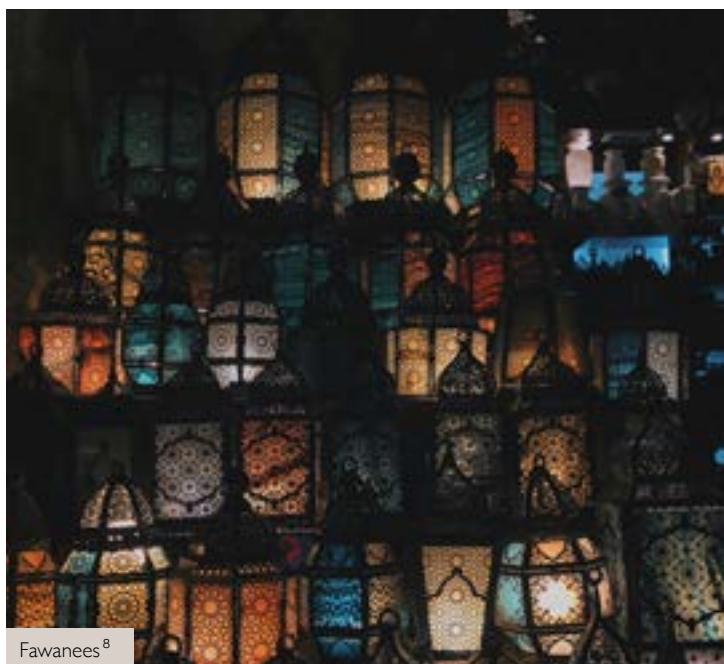
Canons a Iftar⁷

Masaharati

Conegut com despertador palestí, per centenars d'anys, al mes del Ramadà abans de l'alba passava un home pels carrers de la ciutat tocat el seu tambor a les 3h per despertar les persones d'aquesta. L'objectiu era despertar la comunitat abans de l'alba perquè prenguessin el menjar abans de l'inici del dejuni. Al Marroc, es toca una trompeta.

Fawanees o llanternes del Ramadà

Anomenats també fanals, són llums penjants que s'utilitzen durant el Ramadà. Aquestes llanternes serveixen per marcar l'inici del mes sagrat, il·luminar el camí i celebrar la festa i la vida social i familiar que passa a les nits de Ramadà.

Fawanees⁸

Celebración Del Eid al-Fitr

És la celebració que indica la fi del Ramadà. El nom de la festa és "festa del trencament del dejuni", se celebra per tres dies al final del Ramadà. Inicien la festivitat amb l'oració en comunitat preferiblement en espais oberts, on cada persona porta la catifa per agrair a Déu, per l'ajuda al mes de dejuni. Posteriorment preparen un esmorzar variat on participen familiars i amics. Solen lluir peces noves, i les dones solen portar caftans i els homes porten gel·labes blanques per simbolitzar puresa.

Aquesta festivitat es durant els primers tres dies del desè mes del calendari musulmà.

En aquesta festivitat el menjar és molt important, i encara que els plats varien depenent de la cultura i del país, generalment tenen alguns ingredients i plats que representen aquestes festivitats. Entre ells hi ha: dàtils; **baghrir**, **harira** i **chebakia**.

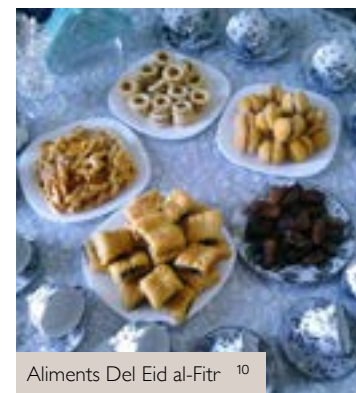
Baghrir: Coques fetes amb farina de blat

Harira: Sopa de llenties que té carn, fideus cigrons i tomàquet

Chebakia: Garbuixos realitzats amb mel i sèsam.

Del Eid al-Fitr⁹

Aliments Del Eid al-Fitr¹⁰

Al Eid I-Adha

Una de les festes més importants de l'Islam és la festa del sacrifici que commemora el moment narrat a l'Alcorà sobre el sacrifici d'Abraham de matar el seu fill. Se celebra sacrificant un animal, generalment, un xai o una ovella, aquests són sacrificats sota el ritu halal. Se celebra mitjançant precs, banquets, desfilades i accions benèfiques. La festa coincideix amb el desè dia de Dhul Hiyyah, que correspon al dia després de la reunió de milions de pelegrins a la Muntanya Arafat, a la Meca. Tot i que és un dia, se celebra a diferents tres a cinc dies per tal de consumir tot l'animal sacrificat.

Al Eid I-Adha¹¹

Hèriga

És l'any nou islàmic, la lluna creixent a l'últim mes islàmic indica un començament d'Any Nou Islàmic, anomenat també Muharram. És un mes que comença l'any, és un moment de dol i reflexió.

PATRIMONI RELIGIÓS

Patrimoni Material

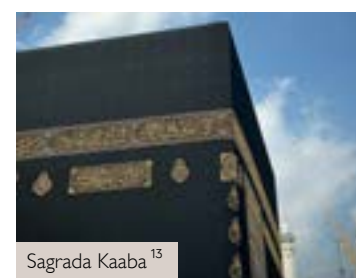
Masjid Al-Haram,
La Gran Mesquita,
Meca

Masjid Al-Haram¹²

És el lloc on milions de musulmans fan el pelegrinatge per complir el Hajj, un dels cinc pilars de la tradició islàmica. El camí del hajj són un conjunt de rutes que connecten La Meca amb tots els punts del món islàmic. És un lloc que compta amb un pati rectangular al centre del qual es troba la Sagrada Kaaba, punt central del pelegrinatge, és una estructura en forma de cub, que va ser construïda pels profetes Abraham i Ismael. La Mesquita Al-Haram, és la mesquita més gran del món, va ser construïda durant el regnat d'Omar Ibn al-Khattab entre 634 i 644. Ha passat per reformes i ampliacions. L'estructura que té actualment és de l'any 1571, durant el govern del sultà Selim II. El 1950 es va fer la darrera ampliació que és la que s'aprecia actualment, realitzada pel rei Salman. És un lloc que aconsegueix albergar fins a 2.5 milions de fidels.

La Gran Mesquita té l'accés restringit exclusivament a persones que siguin musulmanes, això és perquè busca mantenir la puresa de la ciutat santa.

Sagrada Kaaba¹³

Masjid an-Nabawi, Mesquita del Profeta, Medina, Aràbia Saudita

Masjid an-Nabawi¹⁴Masjid and-Nabawi - Interior¹⁵

Medina és coneguda com la segona ciutat més sagrada a l'Islam, per ser la ciutat on el profeta va migrar entre 622 i 630 quan va sortir de la Meca. En aquesta ciutat hi ha La Mesquita del Profeta, la segona mesquita més gran del món. Es va començar a construir el 622 pel profeta Mahoma, s'ha anat renovant i incrementant la seva mida fins a 100 vegades la mida original, les últimes reformes es van realitzar a la dècada dels 90. En ella es troba la tomba del profeta Mahoma, sota la cúpula central que és de color verd. Com que hi ha la tomba del profeta és un lloc important de pelegrinatge per als musulmans, que, encara que no és un pilar, acudeixen a visitar el profeta. Actualment compta amb un pati interior i amb parasols per a la protecció dels pelegrins en els temps de calor.

Persones que no siguin musulmanes tenen prohibit accedir al centre de Medina, on es troba aquesta mesquita per ser un espai dedicat a la pregària per a les persones musulmanes.

Com que cada any creix la quantitat de musulmans que volen fer el pelegrinatge a la Meca i a la Medina, el govern d'Aràbia Saudita va imposar limitacions econòmiques per regular l'accés a pelegrins, generant que moltes persones musulmanes no puguin fer el hajj. Aràbia Saudita estableix un sistema de quotes de pelegrinatge segons la quantitat d'habitants musulmans al país.

Al Aqsa, Jerusalem, Israel

És el tercer lloc més sagrat de la religió islàmica. És un lloc que ha generat conflicte palestinoisraelià pel valor simbòlic que aquest espai té per als jueus. Aquest espai conegut com el Noble Santuari o l'Esplanada de les Mesquites va ser edificats als Segles VII i VIII a la Muntanya del Temple de Jerusalem, on es troba el Mur de les Lamentacions, lloc sagrat de la religió jueva. Per això és un dels espais sagrats més conflictius del món.

Aquest espai considera diversos llocs, per una banda hi ha la mesquita, la Cúpula de la Roca, situada a l'espai exacte on el profeta va pujar al cel. És l'edifici islàmic més antic del món que encara es conserva, construït a l'any 698. El seu interior està pintat amb motius del segle XIV. La majoria ha estat reconstruïda després de l'incendi del 1969, que va afectar la majoria de l'interior, incloent-hi part de la cúpula. Sota la cúpula s'hi troba la pedra fundacional que té diferents valors per a les tres religions abrahàmiques, sent per a totes tres el lloc on Abraham va seguir el mandat de Déu de sacrificar el seu propi fill.

La mesquita Al Aqsa és la més gran de Jerusalem. Aquesta mesquita va ser construïda entre els segles VII i VIII pels califes Omeies. Com les mesquites anteriors, ha estat reconstruïda i ampliada diverses vegades per terratrèmols que l'han afectada. La seva darrera reconstrucció es va realitzar al segle XI.

També es troben a l'Esplanada de les Mesquites les Balances de les Ànimes, la Cúpula de la Cadena, La Mesquita Al-Aqsa, el nom de la qual significa la mesquita Llunyana.

Aquest espai està sota la custòdia de Jordània, però és controlat per Israel.

Al contrari dels espais comentats anteriorment, aquesta mesquita es pot visitar de Diumenge a Dijous a l'estiu de 8:30h a 10:30h i de 13:30h a 14:30h durant l'hivern de 7:30h a 10:30h i de 12:30h a 13:30h. L'entrada per a les persones que no són musulmanes és pel pont de fusta del mur de les lamentacions. Com que és un lloc de culte musulmà, s'ha de vestir de manera recatada amb espatlles i peus tapats, les dones han de cobrir-se el cap amb un mocador.

Gran Mesquita de Keruan, Tunísia

Gran Mesquita de Keruán¹⁷

Ubicada a la quarta ciutat santa més important de l'Islam, la primera al nord d'Àfrica. Fundada al segle 7, és la Mesquita més antiga del nord d'Àfrica. Està inspirada en la mesquita d'al-Aqsa a Jerusalem. Ziyadat Allah va ordenar la reconstrucció de la mesquita a l'any 836. Està construïda en pedra tallada, que ressalta les tradicions arquitectòniques de l'orient musulmà. L'exterior de la mesquita simula una fortalesa que té vuit portes. Compta amb un pati central pavimentat en marbre.

Aquesta mesquita servia com a fortalesa i centre espiritual.

Està a la ciutat Santa de Kairuan, el nom del qual significa caravana, fundada al segle 7 per musulmans que van emigrar d'Orient Mitjà. Van trobar la zona desèrtica allunyada de la costa i es van assentar. Kairuan és el punt de partida de la fe àrab-musulmana al nord d'Àfrica.

Basílica de Santa Sofia, Istanbul

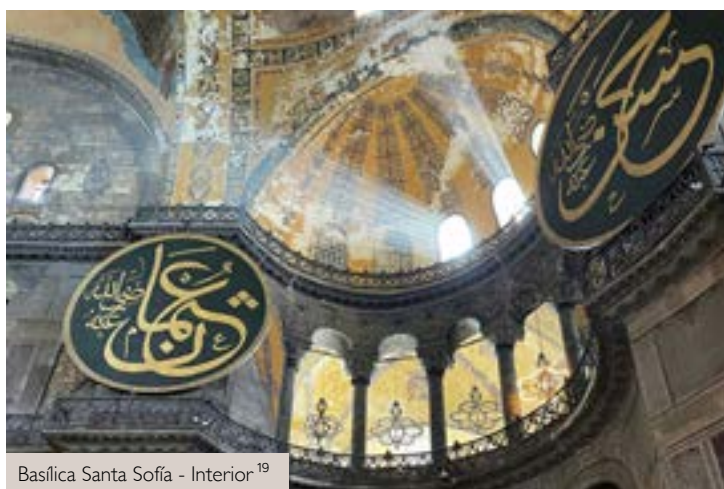

Basílica Santa Sofia ¹⁸

Va ser la catedral de Constantinoble construïda al segle VI per ordre de l'emperador Justinià. Va servir com a catedral fins a la conquesta de l'imperi otomà quan es va reconvertir en mesquita de l'imperi. Després de la conquesta musulmana es va tancar el pantocràtor cristià original de la cúpula central amb figures geomètriques i cal·ligrafia àrab. Tot i això, es van deixar alguns mosaics cristians que representen l'art bizantí, com el mosaic de la verge del segle IX, que es troba en una de les semicúpules. El 1934 va ser convertida en museu, el Museu Ayasofya Müzesi, i el 2020 va reprendre la seva condició de Mesquita i culte per a les persones musulmanes. D'aquesta manera, és un espai obert a turistes de totes les creences i religions, a més de ser una mesquita.

Les persones que visitin l'espai que no siguin musulmans, a partir del 15 de gener del 2024, no podran visitar la planta baixa de la Mesquita, ja que és un espai dedicat a la pregària.

Adicionalment la mesquita presenta etiqueta de vestimenta, les dones han d'entrar cobrint-se el cap. S'espera que dins l'espai es mantingui el respecte d'un espai dedicat al culte religiós, i respecte als qui resen a l'espai.

Basílica Santa Sofia - Interior ¹⁹

Taj Mahal, Agra, Índia

Taj Tamahal des de Mesquita²⁰

Una de les meravelles del món. És un mausoleu musulmà que es va començar a construir l'any 1632 i es va acabar de construir l'any 1648, va ser manat a erigir per l'Emperador Shah Jahan en memòria de la seva esposa Mumtaz Mahal. A la seva construcció inclou una mesquita, una casa de convidats i jardins. És considerada com la gran peça arquitectònica de l'arquitectura Indo-Islàmica. Construït en un marbre blanc brillant i pedres semiprecioses (tècnica coneguda com a pedra), canvia la seva tonalitat depenent de la llum del sol. És un edifici simètric al voltant de l'eix central des d'on parteixen els principals equipaments. Té una cúpula central que té 75 metres d'alçada, envoltada de 4 cúpules més petites. A les cantonades hi ha quatre minarets, construïts amb uns graus d'inclinació cap a fora. Té als costats dos edificis iguals construïts en gres vermell dels quals un és una mesquita i l'altre és la casa d'hostes. En total el complex té una extensió de 12 hectàrees.

Aquest edifici presenta una rivalitat entre musulmans i hinduïstes perquè un grup de sis advocats va presentar una demanda justificant que el Taj Mahal no té autoria musulmana, sinó hindú, buscant que el culte d'aquest espai s'autoritzi a persones d'aquesta religió.

És possible visitar el mausoleu durant l'any, és obert cada dia menys divendres. Té un preu diferenciat per nacionalitat, i es pot visitar de 10h a 17h.

Altres llocs islàmics inscrits a la UNESCO

- Ciutat Històrica de Gjirokastrë, Albània
- Al Qal'a de Beni Hammad, Algèria
- Centre històric de Yeda, Porta de la Meca, Aràbia Saudita
- El patrimoni del Desert d'Aràbia Saudita
- Ciutat-mesquita històrica de Bagerhat, Bangla Desh
- Centre històric de Còrdova, Espanya
- Ciutat històrica de Toledo, Espanya
- Ciutat vella de Càceres, Espanya
- Catedral, Alcàsser i Arxiu d'Índies de Sevilla, Espanya
- Conjunt històric i arquitectònic del kremlin de Kazan, Federació de Rússia
- Conjunt històric i arqueològic de Bolgar, Federació de Rússia
- Fatehpur Sikri, Índia
- Qutb Minar i els seus monuments (Delhi), Índia - Mesquita construïda sobre un temple Hindú
- Meidan Emam, Esfahan, Iran
- Soltaniyeh, Iran
- Conjunt del Khānegāh i del santuari del Xeic Safi Al Din a Ardabil, Iran (Sufisme)
- Gonbad-e Qābus, Iran
- Masjed-e Jāme' d'Isfahan, Iran
- Ciutat històrica de Yazd, Iran
- El caravasar persa, Iran (Albergs per a pelegrins)
- Ciutat arqueològica de Samarra, Iraq
- Ciutat vella d'Acre, Israel
- Ciutat vella de Jerusalem i les seves muralles, Jerusalem - Proposta a la UNESCO per Jordània
- Mausoleu de Khoja Ahmed Yasawi, Kazakhstan
- Muntanya Sagrada de Sulaiman-Too, Kirguistan
- Ciutats antigues de Djenné, Mali
- Tombuctú, Mali
- Tomba dels Aski, Mali
- Medina de Fes, Marroc
- Medina de Marrakech, Marroc
- Medina de Tetuan, Marroc
- Rabat, capital moderna i ciutat històrica, Marroc
- Antics ksours d'Ouadane, Chinguetti, Tichitt i Walata, Mauritània
- Mesquita Omeya, Damasc, Síria
- Ciutat Vella d'Hebron / Al-Khalil, Palestina
- Mesquita de la Tomba dels Tres Santos a la Ciutat Vella d'Hebron, Palestina
- Ciutat vella de Damasc, República Àrab de Síria
- Ciutat vella de Bosra, República Àrab de Síria
- Ciutat vella d'Alep, República Àrab de Síria - Ciutat d'Alep
- Medina de Tunísia, Tunísia
- Medina de Susa, Tunísia
- Gran Mesquita i hospital de Divrigi, Turquia
- Ciutat de Safranbolu, Turquia
- Mesquita i complex social de Selimiye, Turquia
- Mesquites hipòstiles de fusta de l'Anatòlia medieval, Turquia
- Antiga ciutat de Merv, Turkmenistan
- Kunya-Urgench, Turkmenistan
- Itchan Kala, Uzbekistan
- Centre històric de Bukhara, Uzbekistan
- Samarcanda - Cruïlla de cultures, Uzbekistan
- Mesquites d'estil sudanès al nord de Costa d'Ivori, Costa d'Ivori
- Ciutat històrica de Zabid, Iemen
- Ciutat vella de Sana'a, Iemen

Taj Mahal ²¹

Patrimoni Immaterial

Rituals, tradicions i alimentació

En l'islam gran part del seu patrimoni immaterial es basa en els cinc pilars que regeixen aquesta religió i en els sis pilars de fe: Creure en **Al·là**, creure en **Mala-eka**, creure en els llibres d'Al·là, en els seus profetes, **yawm al-Qiyama** i en una **Qada wal-Qada**. A partir d'aquests pilars se'n desprenen les diferents manifestacions culturals i religioses que donen sentit a la identitat musulmana. En el cas dels cinc pilars de l'islam són:

Tenir fe Shahada

És més que només una declaració de fe, és la convicció plena de l'existència d'un únic Déu, Allah. La shahada en si en una frase que es recita com a invocació preparatòria que indica disposició i entrega. La shahada recita: "La ilaha il-la Al-lah, Muhammad rasul Al-lah", que significa: "No existeix divinitat veritable sinó només Déu (Al-lah), i Muhammad és el missatger (profeta) de Déu".

Pregar cinc vegades al dia Salat

El prec que es realitza es fa estant dempeus, fent una reverència, agenollant-se, i postrant el cos davant de Déu, recitant passatges de l'Alcorà. Aquests precés són rituals de lliurament i devoció que es fan al clarejar, al migdia, a la tarda, al capvespre i al vespre. Per als xiïtes aquest principi difereix, ja que només tenen 3 moments de pregària, clarejar, migdia i capvespre.

Aquestes oracions, encara que és preferible que es facin a la mesquita, es poden fer de manera privada a les cases, o en un lloc net. Sempre abans de cada prec, els fidels es treuen les sabates, fan **ablucions** y determinen su intenció de adoració. i en determinen la intenció d'adoració. Els precés consisteixen en els cicles de reverència i prostració que són anomenats **rak'at**. Addicionalment, quan resen, sense importar el lloc on ho facin, ho fan en direcció a La Meca.

Per als xiïtes aquest principi difereix, ja que només tenen 3 moments de pregària: l'alba, migdia i a la posta de sol.

L'almoïna Zakat

Lliurar part dels ingressos als que més ho necessiten o per als que estiguin treballant en causes justes. És una proporció salarial fixa de la riquesa personal. La taxa de zakat és regularment 2.5% de la riquesa anual acumulada, on s'inclouen els estalvis i les propietats que no són essencials.

Dejuni durant el Ramadan Sawm/Siyam

Consisteix a no consumir menjar ni cap beguda, fins a la posta de sol, així mateix es crida als fidels a abstenir-se de tenir relacions sexuals des de l'alba fins al vespre i durant el mes del ramadà. El mes del Ramadà és el més sagrat per a l'Islam i es regeix pel calendari lunar islàmic, amb la gran lluna nova creixent, és el mes en què es recorda l'aparició de l'àngel Gabriel a Mahoma, on li va revelar **Laylat Al Qadar** l'Alcorà. El Ramadà és un temps per fer créixer la relació amb Al·là i poder obtenir fruits espirituals que enforteixin els fidels per a la vida.

Al·là: Dios
Mala-eka: àngels
yawm al-Qiyama: Dia del judici
Qada wal-Qada: Destinació o disseny diví.

Salat ²²

Ablucions: Rituals de purificació corporal amb aigua com a símbol de puresa

Rak'at: Cicles de reverència i prostració durant la pregària.

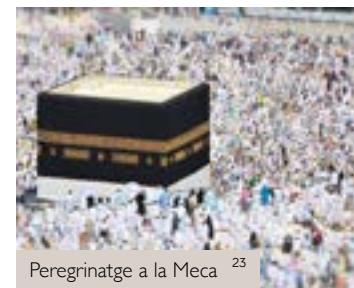
Laylat Al Qadar: la nit del poder

El dejuni no està estrictament restringit en els casos següents: dones embarassades, amb la menstruació, persones malaltes, ancianes o persones que estiguin de viatge.

Reunir-se per trencar el dejuni al capvespre, és una oportunitat per compartir amb la comunitat.

Pelegrinatge a la Meca una vegada a la vida Hajj

Tota persona musulmana que gaudeixi de bona salut i mitjans financers, ha de fer un pelegrinatge a la Meca durant l'últim mes del calendari lunar islàmic, és un deure sagrat. Aquest pelegrinatge deixa clar que en presència de Déu totes les persones són iguals, això és perquè s'utilitza el mateix vestit blanc com a símbol de sacralitat (puresa, senzillesa i despreniment) i es convida a reflexionar sobre la humilitat i la despulla que implica el camí cap a l'espiritualitat. És una forma de penitència per purificar-se dels pecats i renovar la fe i el compromís del seguiment a Al·là. El pelegrinatge a La Meca dura oficialment 5 dies i es compon de diverses etapes guiades per rituals construïts en comunitat. Les persones mengen, caminen i resen juntes. Abans d'arribar a la Meca, el lloc sagrat, els fidels adopten l'estat sagrat que consisteix a repetir la niyya, rentar-se com a símbol de purificació i vestir-se amb roba blanca sense costures. Estant en aquest estat no es poden afaitar, tallar-se les ungles, fer servir perfums, insultar, enfadar-se, tenir relacions sexuals, casar-se, matar animals o arrencar plantes.

Peregrinatge a la Meca ²³

En el cas particular dels xiïtes, addicionalment al compliment dels 5 pilars de l'Islam, també és d'observança el khums:

Lliurar impost (khums) als Imams,

Sent aquests els guies o líders que orienten els fidels en la presa de decisions. El khums és un impost obligatori que paguen anualment els xiïtes sobre la seva riquesa, és un 20% dels seus ingressos, que va destinat a l'ajuda dels més necessitats i al sosteniment d'obres. És un mitjà de promoure la justícia social a la comunitat. A diferència del Zakat, el Khums només ho paguen els musulmans xiïtes.

Dhikr recuerd de Déu

Són oracions que practica la branca sufí. Aquests rituals inclouen una varietat d'expressions realitzades en nom de Déu, com ells manifesten, per evitar l'oblit d'Al·là. La **muraqaba**, la **tafakkur**, **pas anfas**, música i ball o cerimònies en què s'inclouen diferents pràctiques (sama), són algunes de les manifestacions pròpies del Dhikr. El que és comú en aquestes pràctiques rau en l'experiència personal amb Déu. Una de les pràctiques de sama que presenta l'essència del viatge sufí són els Dervishes Giróvagos, on es realitza un ball ritual fent girs. El barret que fan servir simbolitza l'ego, la gran faldilla blanca és una coberta. En treure's la capa negra, la persona es desprèn de l'ego. Mentre la persona fa el ball, té la mà dreta estesa cap al cel, simbolitzant que rep de Déu, i la mà esquerra cap a la terra simbolitzant la transferència a la humanitat.

Dervishes Giróvagos ²⁴

Muraqaba: Meditació en silenci

Tafakkur: Contemplació

Pas anfas: Pràctiques de respiració

A l'islam no hi ha sagraments, com en altres religions monoteïstes, de manera que els nens, des del seu naixement, si tenen pares musulmans també seran musulmans.

La dieta a l'islam

A l'Islam els aliments es divideixen en dos: **halal** y **haram**. Està prohibit consumir; per part de les persones musulmanes, carn de porc, consumir alcohol i consum d'animals de carronya. També està prohibit el consum de carnis i aus de presa. Els aliments halal, especialment allò relacionat amb els animals, on s'acostuma a seguir el ritu islàmic.

Halal: Aliments permesos

Haram: Aliments prohibits

La UNESCO va reconèixer el menjar musulmà que trenca el dejuni del Ramadan (iftar) com a patrimoni cultural immaterial de la humanitat. Iftar, és el nom del menjar que es comparteix enmig de música, històries, jocs i alegria, entre els musulmans en finalitzar aquest període de dejuni, que més que ser dejuni, és de connexió i creixement espiritual cap a les observances d'Al·là. L'acte construït en comunitat és símbol de família, comunitat, promou l'ajuda i els intercanvis socials i és una mostra de la identitat cultural dels països musulmans que any rere any es preparen per a aquest gran moment de renovació. Per als musulmans, el menjar i la gastronomia és un símbol d'unió i comunió que salvaguarda les tradicions i les expressions culturals que identifiquen i determinen el desenvolupament d'una societat, és per això que també es considera part del patrimoni nacional.

Taula de celebració l'islam ²⁵

Taula de celebració l'islam ²⁶

Altres recursos

[Recomanacions filmografia islam](#)

[Video islam Afers Religiosos](#)

[Podcast: Avui parlem de creure: Islam part I.](#)

Referències d'imatges

Foto portada: "Cúpula de la Mezquita Masjed-e Shah" per [Sina Bahar](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

1. "The Islamic profet Muhammad on Mount Hira" per [Siyer-i Nebi](#) material que es troba sota [Domini Públic](#).

2. "Muhammad" per autor desconegut, material que es troba sota [Domini Públic](#)

3. "Mesquita" per [Artur Aldyrkhanov](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

4. "Corán" per [GR Stocks](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

5. "Hombres rezando" per [Aldin Nasrun](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

6. "Ramadan kareem" per [Jdkira](#) sota llicència [CC BY-SA 4.0](#)

7. "Ramadan Canon Tradition" per [Gabby Canonizado](#) sota llicència [CC BY 2.0](#)

8. "Lámparas Ramadán" per [Rawan Yasser](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

9. "Eis al-Fitr Namaz" per [Iansourav](#) sota llicència [CC BY-SA 4.0](#)

10. "Eid m" per [Khadidja sed](#) sota llicència [CC BY-SA 4.0](#)

11. "Sacrificio durante Eid al-Adha en Casablanca" per [Fraguando](#) sota llicència [CC BY-SA 4.0](#)

12. "Masjid Al-Haram" per [Afif Ramdhasuma](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

13. "La Kaaba" per [Juned Khatri](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

14. "Masjid an-Nabawi" per [djonk creative](#) sota la [Llicència Unsplash](#) "Masjid an-Nabawi"

15. "Masjid an-Nabawi interior" per [Muneeb Muhamed](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

16. "Al Aqsa" per [nour tayeh](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

17. "Gran Mezquita de Kairuán" per [Haythem Gataa](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

18. "Basílica Santa Sofía" per [Haroon Ameer](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

19. "Basílica Santa Sofía interior" per [lauren barton](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

20. "Taj Mahal desde Mezquita" per [Sylwia Bartyzel](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

21. "Taj Maha" per [Tim van Kempen](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

22. "Hombre rezando" per [Masjid Pagung Dalanagan](#) sota la [Llicència Unsplash](#)

23. "The Hajj kicks into full gear" per [Al Jazeera English](#) sota llicència [CC BY-SA 2.0](#)

24. "Sufi dancing" per [Maureen](#) sota llicència [CC BY 2.0](#)

25. "Iftar at Home" per [raaisel](#) sota llicència [CC BY 2.0](#)

26. "Ramadan" per [Miansari66](#) sota llicència [CC0 1.0](#)